

store Vanskeligheder for Beboerne og stiller dem uheldigere end omtrent hele det øvrige Danmark. Dertil kommer Noget, som ikke i og for sig staar i Forbindelse med Langelands Velggenhed, nemlig den administrative Ordning med Hensyn til Posten. Man har valgt at lade Posten i Almindelighed besørge over Korsør—Nyborg og Svendborg ned til Langeland. Naar Posten kommer til Korsør, skal den først gaa 1½ Time med Dampfærge til Nyborg, derefter med Statsbanen og med den sydfyenste Bane, hvis Tog ikke gaa meget hurtigt — de bruge 2—2½ Time, og endelig fra Svendborg videre. Det kan tage ialt 6—7 Timer. Derfor er det blevet et almindeligt Onske paa Langeland, at der maa ske en anden Ordning af dette Forhold, saa at man i Stedet for at faae Posten over Nyborg og Svendborg kunde faae den ad en mere nærliggende og nemmere Vej med Dampskib fra Korsør direkte til Rudkjøbing. For at dette skal kunne ske, maatte Havneforholdene ved Rudkjøbing underkastes en Undersøgelse og Forandring. Det Løb, som nu er, og hvor Seiladsen bugter sig med meget betydelige Forhindringer, maatte graves ud, og der maatte tilveiebringes en saadan Vettelse, at Dampskibe kunde løbe ind til Rudkjøbing. Man maatte anstaffe Dampskibe af isbrydende Natur og lade dem gaa 2 Gange daglig mellem Korsør og Rudkjøbing. Hvis man gjør det, vil man stille Langeland i postal Henseende og med Hensyn til Kommunikationen som det øvrige Danmark. Hvad jeg vil anmode den ærede Indenrigsminister om, er, at han, hvis han, som jeg haaber, vil tage Hensyn til Udvælgets Indstilling, tillige vil tage Langelands postale Forhold i deres Helhed under Overveelse. Jeg kunde tænke mig, at den ærede Minister vilde stille sig saaledes, at han overfor Andragendet vilde overveie, hvorvidt han kan gaa til Udrettelsen af en ny Poststation ved Lohals, hvilket ligger implicitte i Andragendet, men er unødvendigt, hvis man kom til en hurtigere og bedre Dampskibsforbindelse over Korsør til Langeland, hvad der vilde blive en bedre Forbindelse for Den. Min Anmodning til den ærede Indenrigsminister er, at han, hvis han finder det rimeligt og beleiligt, vil overveie, hvad der kan gøres for at stille Langeland noget heldigere end denne Ø for Tiden er stillet.

Indenrigsministeren (Singerslev): Det første Andragende, som findes omtalt i Betænkningen under Nr. 37, har jeg for saa vidt allerede haft Leilighed til at udtale mig om. Den ærede Ordfører vil erindre, at under Forhandlingerne om et Lovforslag

angaende en Udvidelse af Landbohøjskolen, var man kommet ind paa i alt Fald en foreløbig Behandling af dette Spørgsmaal, og jeg har ogsaa senere udtalt, at jeg troede, at, hvad jeg da udtalte, kunde betragtes som et foreløbigt Svar fra min Side. Jeg finder ikke noget Urimeligt i de Principer, som den ærede Ordfører præciserede overfor mig, men det kan ikke forlanges, at jeg skal binde mig dertil. Jeg er imidlertid ganske villig til at tage Spørgsmaalet under Overveelse, og jeg kan tilføie, at jeg haaber, at det skal blive af den Slags Overveelser, der kunne vise sig frugtbare i Forslag til næste Aar, men hvilken Vej man skal gaa, maa tages under nærmere Overveelse. Det kan være, at man finder det rigtigt — jeg siger dette med alt Forbehold i dette Dieblift — at sætte Landbrugsskolerne og Landbohøjskolens Undervisning i Forbindelse, at faae et Haand imellem dem. Det maa tages under Overveelse til næste Aar. Man har fra flere Sider trængt ind paa mig for at faae Noget slaaet fast i Aar, men det kan jeg ikke indlade mig paa. Bedkommende have ogsaa selv sagt, at det bør undersøges af Indenrigsministeriet. Jeg har udtalt, at man mulig maatte komme bort fra Fællesskabet med Understøttelse til Folkehøjskolerne. Derfor maa der Tid til Undersøgelse, og jeg haaber at skulle faae en saadan anstillet.

Det næste Andragende angaar Langeland. Det ærede Medlem, der repræsenterer Langeland (Brandes), førte den gjorte Hensigt om noget videre. Derom kan jeg i Diebliftet ikke udtale mig, thi det er klart, at det er i alt Fald ikke Postvæsenets Sag at søge et nyt Løb uddybet eller at søge Besejlingsforholdene ind til Rudkjøbing ordnede paa en anden Maade. Hvorvidt man kan gjøre Noget i den Retning, har jeg ikke tilstrækkelig Sagkundskab og lokal Kjendskab til at udtale mig om, men jeg kan sige, at det vilde være en temmelig vidtgaaende Foranstaltning. Det kan jo imidlertid tages under Overveelse, thi der er ikke Tvivl om, at Langelands postale Forhold maa overveies i deres Helhed, naar man undersøger det omhandlede Forhold. Dette Andragende er mig iøvrigt fuldt vel bekendt. Jeg har haft det i min Haand adskillige Gange før nu. Som det har foreligget Postvæsenet hidtil, har det mere dreiet sig om Besordring af Passagerer end af Postfager, men jeg anerkjender ved Siden deraf, at skal man gjøre Noget, kan det have stor Betydning ogsaa for postale Forhold at gaa den Vej. Det ærede Medlem indrømmede, at der i Andragendet im-